

Inventarisatie gemeentelijk beleid ten aanzien van hokken en keten

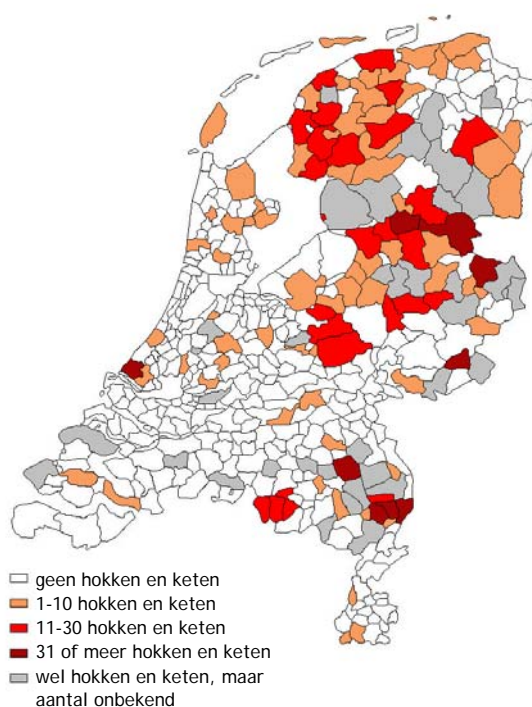
In deze factsheet worden de belangrijkste resultaten weergegeven van de inventarisatie van het gemeentelijk beleid ten aanzien van hokken en keten. De Voedsel- en Waren Autoriteit (VWA) wil graag meer inzicht in het aantal hokken en keten en de manier waarop gemeenten met dit fenomeen omgaan. Weten gemeenten of in hun gemeente hokken en keten aanwezig zijn en hebben zij een beleid ten aanzien van hokken en keten? Onderzoeks- en adviesbureau INTRAVAL heeft in opdracht van de VWA een inventarisatie uitgevoerd.

Hiertoe zijn in alle 443 gemeenten in Nederland de betrokken ambtenaren benaderd voor het afnemen van een korte telefonische enquête. In de enquête is gevraagd of volgens de ambtenaar hokken en keten in de gemeente aanwezig zijn. Vervolgens is gevraagd of de gemeente beleid heeft opgesteld en zo ja wat dit beleid inhoudt. In totaal is bij 440 gemeenten een vragenlijst afgenomen. Drie gemeenten hebben aangegeven niet te willen deelnemen aan de inventarisatie.

1. Hokken en keten: waar en hoeveel?

In totaal geven 138 (31%) gemeenten aan dat zich in hun gemeente hokken en keten bevinden (figuur 1). Het aantal hokken en keten binnen deze gemeenten loopt uiteen van één tot 80. Een kwart (26%; 36 gemeenten) van hen zegt niet te weten om welke aantallen het gaat.

Figuur 1. Kaart van Nederland met onderverdeling naar aantal hokken en keten per gemeente

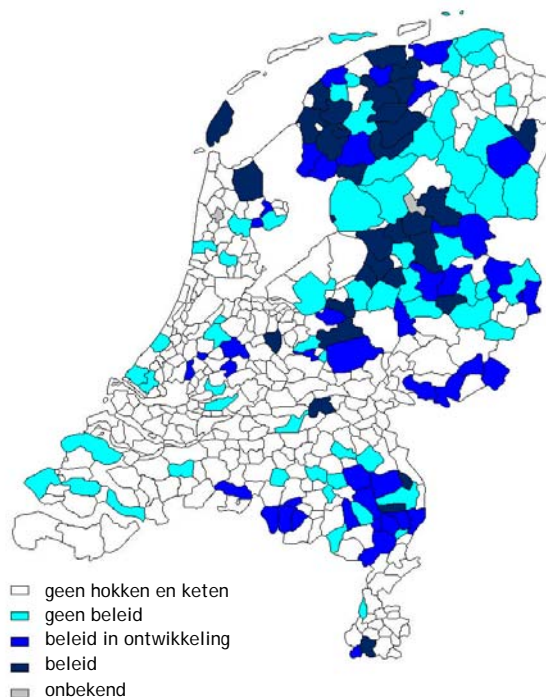
Volgens de gemeenten bevinden de hokken en keten zich met name in het buitengebied (51%). Ruim een tiende (14%) van de gemeenten geeft aan dat ze binnen de bebouwde kom staan. De hokken en keten bevinden zich volgens de gemeenten voornamelijk op privé-terrein (85%). Er is gevraagd of zich in de gemeente ook hokken en keten bevinden waar meer dan 15 personen samenkomen. Volgens een derde (36%; 50 gemeenten) van de gemeenten met een hok of een keet is dit inderdaad het geval. Het aantal grote keten binnen een gemeente loopt uiteen van één tot 18.

Het merendeel (70%) van de gemeenteambtenaren geeft aan nog nooit klachten te hebben ontvangen over hokken en keten. Een vijfde (21%) zegt wel eens klachten over geluidsoverlast te hebben ontvangen.

2. Lokale aanpak hokken en keten

Van de 138 gemeenten met hokken en keten geeft een kwart (24%) aan beleid voor hokken en keten te hebben ontwikkeld, een derde (31%) heeft beleid in ontwikkeling (figuur 2). Twee vijfde (44%) zegt geen beleid te hebben.

Figuur 2. Kaart van Nederland met onderverdeling naar beleidsontwikkeling per gemeente

Nagegaan is of er een verschil bestaat tussen gemeenten met weinig (tien of minder) hokken en keten en gemeenten met veel (meer dan tien) hokken en keten voor het al dan niet hebben van beleid. Van de gemeenten met weinig hokken en keten heeft een kwart (26%) beleid ontwikkeld, terwijl dit geldt voor ruim twee vijfde (44%) van de gemeenten met veel hokken en keten. Daarnaast blijkt bijna de helft (46%) van de gemeenten met weinig hokken en keten geen beleid te hebben, bij de gemeenten met veel hokken en keten is dit een tiende (9%).

Het beleid voor hokken en keten heeft met name betrekking op de volgende beleidsterreinen: openbare orde en veiligheid (80%); jeugdbeleid (59%); en volksgezondheid (42%). Naast vragen over het beleid is eveneens gevraagd hoe de hokken en keten worden aangepakt door de gemeente. Een derde (32%) van de gemeenten met hokken en keten geeft aan geen aanpak te hebben, eveneens een derde (30%) gedooft de keten onder voorwaarden. Het handhaven c.q. sluiten van hokken en keten en het gedogen zonder voorwaarden gebeurt bij een tiende van de gemeenten. Daarnaast geeft 15% voorlichting aan ouders en jongeren.

Ook hier is gekeken naar eventuele verschillen tussen gemeenten met weinig en gemeenten met veel hokken en keten. Het blijkt dat gemeenten met veel hokken en keten vaker een aanpak hebben en vaker voorlichting geven aan jongeren en/of ouders.

3. Knelpunten

Ruim de helft (55%) van de gemeenten met hokken en keten ervaren knelpunten bij de aanpak ervan. De knelpunten die worden genoemd zijn met name de juridische (on)mogelijkheden en de inventarisatie van de hokken en keten. Gemeenten lijken het met name moeilijk te vinden om de situatie rondom hokken en keten in kaart te brengen. Verder is het voor veel gemeenten onduidelijk wat de (juridische) mogelijkheden zijn om hokken en keten op privé-terreinen aan te pakken. Op de vraag waar men behoefte aan heeft bij de aanpak van hokken en keten antwoordt 20% behoefte te hebben aan praktijkvoorbeelden, terwijl 13% graag een handreiking wil.